Debreczeny György

nagy faládákat hozok

Thomas Bernhard nyomán

amit te mondasz ahhoz nincs közünk
sose láttuk a tócsákon túli városokat
isszuk a kétségbeesés pálinkáját
méltatlanok vagyunk a körmösökre
akarom mondani körmenetekre
miért kell látnunk a poklot?

a bárgyúsággal tele mindenünk
a vihar elől a könyvekbe betérünk
golfütők jönnek déli verőn
nem mi vertük szét a tócsákon túli
kétségbeesett városokat
nincs közünk ahhoz amit te mondasz

nem tartok igényt bűnödre bánatodra
magadnak mondd hogy zöld lesz a pokol
hogy ezentúl zöldek lesznek a tócsák
és mindenki szükségletei szerint
ihatja a pálinkát vagy a vért
és szellenthet szelet vihart

a nyugalom torkát a nyugtalanság
marka szorítja
ujjamat a föld torkába dugom
hogy kiokádjon
már nem ismerek utat mely kifelé vezet
nagy faládákat hozok

hatalmas faládákat a pusztulásnak